

ἘΡΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια..... Φράγκα 12
 Ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς ἐτήσια .. » 15
 Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λρ. Τ. 1
 Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἅπαξ λεπτά 40
 » » » δις » 25
 » » » τρίς καὶ τετράκις » 20
 » » » πεντάκις καὶ ἐφεξῆς » 15

Γραφεῖον τῆς Ἐράς ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ.θ. 51

Ἐκάστον φύλλον τῆς Ἐράς τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 14)26. Ὥρα 7, 20' μ. μ.—Οἱ Ρῶσοι κατέστρεψαν διὰ ναρκῶν τουρκικὸν μνηστήρα ἐπὶ τοῦ Δουνάβειου.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡΗ 14)26, Ὥρα 6 μ. μ.—Ρωσικὸς στόλος ἐλεύσεται εἰς Γιβραλτάρην, ἵνα συλλαμβάνῃ τὰ μεταφέροντα ὄπλα ὑπὲρ τῆς Τουρκίας οὐδέτερα πλοῖα.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 14)26, Ὥρα 7 μ. μ.—Χρηματιστήριον ἀσθενές. Τάσις πρὸς τὴν ἔκπτωσιν. Πάγια ὀθωμανικὰ 8,90.—Σιδηρ. Ρωμυλ. 21, 50.—Δαύριον 61.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14)26 Μαΐου, Ὥρα 7.29 μ. μ.—Ὁ στρατάρχης πρόεδρος τῆς δημοκρατίας, ἀπαντῶν εἰς τὸν δήμαρχον Κομπιέγγης, εἶπεν: «Ἡ ἐκτελεσθεῖσα πολιτικὴ πράξις μόνον ἔχει σκοπὸν τὴν παροχὴν εἰς τὴν κυβέρνησίν μου τῆς ἀναγκαίας δυνάμεως πρὸς ἐξασφάλισιν παγίας καταστάσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἡ Γαλλία εἰς οὐδεμίαν ἀναμιχθήσεται ἐξωτερικὴν περιπλοκὴν».

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli)

ΒΙΕΝΝΗ, 14)26.—Τὴν νύκτα ταύτην οἱ Ρῶσοι τῇ βοήθειᾳ τοῦ σκότους προσέβαλον τὸν μέγιστον μνηστήρα τοῦ ἐν τῷ Δουνάβει τουρκικοῦ στολίσκου διὰ νηρορηκτικοῦ πλοίου. Ὁ μνηστήρ ἀνετινάχθη μεθ' ὄλου τοῦ πληρώματος.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 14)26.—Αἱ γέφυραι διὰ τὴν διάβασιν τοῦ Δουνάβειου εἶναι ἔτοιμοι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14)27.—Ἐν κυρίῳ αὐτῶν ἄρθρῳ οἱ σημερινοὶ «Καιροὶ» λέγουσιν ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀξία οἴκτου, ἐὰν δὲν λάβῃ ὅπωςδήποτε μέρος εἰς τὰ ἐν Ἀνατολῇ συμβαίνοντα.

Συμβουλευόμεν, ἐπιλέγει τὸ ἀγγλικὸν φύλλον, εἰς τοὺς Ἕλληνας θὰ μένωσιν ἴσχυοι, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ τοῖς κρύψωμεν ὅτι ὁ θρᾶμβος τοῦ Σλαυισμοῦ θὰ φέρῃ τὴν αἰωνίαν κατατροφὴν, θὰ σβύσῃ διὰ παντὸς τὸν ἑλληνισμὸν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐκδοθὲν πρόγραμμα, ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς Ζ' βουλευτικῆς περιόδου γενήσεται σήμερον ὡς ἐξῆς. Τὴν 10ην π. μ. ὥραν οἱ βουλευταὶ θέλουσι συνελθεῖν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀθηνῶν θέλει ψάξει ἀγιασμὸν καὶ ἀναγνώσει τὰς καταλήλους εὐχὰς, μεθ' ὧν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβου-

λίου θέλει ἀναγνώσει κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τὴ κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτάκτου συνόδου βασιλικὸν διάταγμα.

— Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἀφίκοντο χθὲς ὁ κ. Σέρβος βουλευτὴς Λευκάδος, Π. Πλαστήρας βουλευτὴς Ναυπακτίας καὶ Δ. Κολυβάς βουλευτὴς Ζακύνθου.

— Διὰ τῆς αὐτῆς εὐκαιρίας ἀφίκοντο οἱ βουλευταὶ κ.κ. Δαραλέξης, Ἀναστασόπουλος, Καραβίας, Δημητριάδης, Νεζερίτης, Κρεστενίτης, Μπόγδανος, Στεργιαλῆς, Σισμάνης, Γεροθανάσης, Τσαμάλας, Διαμαντόπουλος, Ἀναγνωστόπουλος, Καραγιαννόπουλος, Μπούμπουλης, Νοταρᾶς, Ι. Δεληγιάννης καὶ Κούστας.

— Διὰ τοῦ ἐκ Σύρου δὲ καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου ἀφίχθησαν οἱ βουλευταὶ κκ. Γαβαλάς, Νορμικός, Χωρεπισκοπιδίης καὶ Καίρης.

— Διήλθε τῶν Ἀθηνῶν καὶ μετὰ τριήμερον ἐνταῦθα διατριβὴν ἀνεχώρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου κ. Γκαλέγκας.

— Ἐγένοντο ἐν τῷ στρατῷ οἱ ἐπόμενοι προβιβασμοὶ:

Ἐν τῷ πεζικῷ προεβιβάσθησαν εἰς ἀνθυπασπιστὰς οἱ ἐπιλοχίαι Βασίλειος Γκότσος, Εὐστάθιος Γιαχαρῆς, Ἀναστάσιος Γούσας, Ἰωάννης Καλλογιάννης, Κωνσταντῖνος Βασιλείου, Ἀγαμέμνων Κλεώπας, Δημήτριος Γιαλοῦρης, Ἐπαμεινώνδας Λέκας, Θεόδωρος Παπακωνσταντῖνου, Ἀναστάσιος Μαγριώτης, Βασίλειος Ἀναγνωστόπουλος, Νικόλαος Στελοῦδης, Ἰωάννης Ἰσαδρόβσκις, Δημήτριος Ρεμπάκος, Κωνσταντῖνος Βιστάρχης, Ἀλκίνος Βελιανίτης, Δημήτριος Νικολαΐδης, Ἀριστομένης Παναγιώτου, καὶ οἱ λοχίαι Ἀχιλλεὺς Καβάκος, Βασίλειος Θεοφιλάτος, Κωνσταντῖνος Μαυρομμάτης, Σπυρίδων Ροδίτης, Σωτήριος Σωτηρίου, Βασίλειος Γιούρος καὶ Δημήτριος Παπαδήμου.

Ἐν τῷ σώματι τοῦ πυροβολικοῦ προεβιβάσθησαν εἰς ἀνθυπασπιστὰς μετατιθέμενοι εἰς τὸ πεζικὸν οἱ ἐπιλοχίαι Κωνσταντῖνος Τσίτσος, Μιχαὴλ Κομάκης καὶ εἰς ἕτερος.

Ἐν τῷ σώματι τῶν σκαπανέων προεβιβάσθη εἰς ἀνθυπασπιστὴν ὁ ἐπιλοχίας Ὁρέστης Πηνιῶς.

Ἐν τῷ σώματι τοῦ ἰππικοῦ προεβιβάσθη εἰς ἀνθυπασπιστὴν ὁ ἐπιλοχίας Κωνστ. Τραβλός.

Ἐν τῷ σώματι τῆς χωροφυλακῆς προεβιβάσθησαν εἰς ἀνθυπομοιράρχους οἱ ἐνωματάρχαι Χρῆστος Ζαφειρόπουλος, Ἰω. Ζωγράφος, Κωνστ. Γιαδέλης,

Γεώργ. Λευκάδιος, Κωνστ. Δροσόπουλος και Σπυρίδων Ζα-
λομούκος.

— Η κηδεία τοῦ ἀποθανόντος ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ
τοῦ θωρηκτοῦ «Σουλτάνου» ἐγένετο χθές μετὰ τὴν ἐν Πει-
ραιεὶ ἀνάγνωσιν τῶν νεκρωσίων εὐχῶν, ὁ νεκρὸς μετη-
νέχθη διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς νεκρο-
φόρου ἀμάξης τοῦ φρουραρχείου ἐκομίσθη εἰς τὸ παρὰ τὸ
κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων νεκροταφεῖον τῶν διαμαρτυ-
ρομένων, ἐνθα ἐτάφη. Τὴν κηδείαν ἠκολούθουν ὁ ἀντι-
ναύαρχος Hornby, ὁ πλοίαρχος τοῦ «Σουλτάνου» δούξ
τοῦ Ἐδιμβούργου μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ πρίγκηπος
τοῦ Βάτερμπεργ, πολλοὶ ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ, ὁ ὑποφρου-
ραρχος Ἀθηνῶν καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ «Σουλτάνου».

— Ὁ παρὰ τῷ ἐνταῦθα πρωτοδικεῖῳ δικαστῆς κ. Γορ-
τύνιος μετετέθη εἰς Χαλκίδα.

— Ἀναχωρήσαντος εἰς Ὑπάτην ἐπ' ἀδείᾳ τοῦ ἀνθυπο-
πλοίαρχου κ. Δ. Ἀργυροπούλου, ὑπασπιστοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν
ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀναπληροῦ αὐτὸν ὁ ἀνθυποπλοίαρχος κ.
Καρακατσάνης.

— Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἐδωρήσατο εἰς τὴν βιβλιοθή-
κην τῆς βουλῆς ἐκ τῶν πολλαπλῶν αὐτῆς συγγραμμάτων
περὶ τοὺς ὀκτακοσίους τόμους παραλαμβανόμενος κατὰ τὰς
ἡμέρας ταύτας. Ἐν τοῖς δωρηθεῖσιν εἶναι, συλλογὴ τῶν
κλασικῶν Ἰταλῶν συγγραφέων 200 τόμων, Θησαυρὸς ἐλ-
ληνικῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Γρονοβίου, Θησαυρὸς Ρωμαϊκῶν
ἀρχαιοτήτων τοῦ Γραιβίου, *L' antiquité expirée, Corps
diplomatiques* τοῦ Mont-Faucon κ.λ.π.

— Ὡσαύτως εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς βουλῆς ἐδωρήσα-
το ἡ ἐνταῦθα ὀθωμανικὴ πρεσβεία τὰς ἀπὸ τοῦ 1836 μέ-
χρι σήμερον συνθήκας μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ δια-
φόρων δυνάμεων ἐκδοθείσας ὑπὸ Πρόξου Ὅστεν, ὁ κ. Κόν-
τος τὴν σειράν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ
Λογίου Ἑρμοῦ, ὁ κ. Δ. Κορομηλᾶς 49 συγγραμματα ἐν οἷς
καὶ τὰ ἐν τῷ καταστήματι Α. Κορομηλᾶ τυπωθέντα ἐλ-
ληνικὰ, γαλλικὰ καὶ λατινικὰ λεξικά καὶ ὁ κ. Ν. Μαυ-
ροματάκης τὰς γαλλιστὶ ἐκδοθείσας ἐπιστολάς τοῦ Καπο-
διστρίου ἐν 4 τόμοις.

— Διωρίσθη οἰκονομικὸς ἔμπορος Ἑρμοῦπόλεως ὁ κ. Κον-
ταρίνης, ἀντὶ τοῦ κ. Ἰακώβου Μαυρίκου ἀπολυθέντος.

— Ἐν τῇ χθές συγκροτηθείσῃ συνελεύσει τοῦ ἐλληνικοῦ
διδασκαλικοῦ συλλόγου ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ
τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδίως πρὸς τὰς ὑφ' ἑστώσας πνευμα-
τικὰς ἀνάγκας τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους διαρρυθμίσεως τῶν
τῆς παιδείας καὶ μάλιστα τῆς δημοτικῆς. Κατὰ τὴν συ-
ζήτησιν ταύτην ὠμίλησε τὸ δεύτερον ἤδη ὁ κ. Πετρίδης.
Ὡσαύτως ὠμίλησε τὸ τρίτον ἤδη ὁ κ. Ξανθόπουλος, ἀνα-
πτύξας τὴν ἀπὸ τῆς παρελθούσης συνελεύσεως προταθεῖ-
σαν ὑπ' αὐτοῦ ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ζητήμα-
τος. Νέαν δὲ γνώμην διαρρυθμίσεως τῶν δημοτικῶν scho-
λείων τοῦ κράτους διὰ τῆς εἰς ταῦτα προσθήκης καὶ μιᾶς
τάξεως ἐλληνικοῦ σχολεῖου προτέτεινεν ὁ ἐλληνοδιδάσκα-
λος κ. Γεννηματᾶς. Μὴ ἐπιτρέποντος δὲ τοῦ χρόνου τὴν
περαιτέρω συζήτησιν, ἀνεβλήθη αὕτη εἰς τελευταίαν τοῦ
ἔτους τούτου εἰδικὴν συνέλευσιν συγκροτηθεσομένην τὴν
προσεχῇ Κυριακὴν.

— Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Ἄργος ὁ κ. Γεώργιος Λαμ-
πρινίδης.

— Ὁ τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς σχολῆς κ. Κ. Παρά-
σχος ἐξ Ἀδριανουπόλεως ὑποστὰς τὰς προφορικὰς αὐτοῦ
ἐξετάσεις ἔτυχε διδακτορικοῦ πτυχίου.

— Ὁ ἐν Ὑπάτῃ ἱατρὸς κ. Γαλχνός, δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ
πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἤτησε τὴν θέσιν
τοῦ ἐν ταῖς λουτροῖς τῆς Ὑπάτης διοριζομένου κατ' ἔτος

ιατροῦ, δωρῶν τὴν ἐξ 750 δραχμῶν πεντάμηνον ἀντιμι-
σθίαν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς «Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

— Ἐν Ἑρμοῦπόλει συγκροτεῖται πολιτικὸς σύλλογος
τὴν παρελθούσαν Τετάρτην περὶ τοὺς 100 ἐπιστήμονας,
τραπεζίτας, ἔμποροι καὶ βιομήχανοι συνήλθον ἐν τῇ ἐκεῖ
λέσχῃ «Ἑλλάς» καὶ ἐξελέξαντο πενταμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς
σύνταξιν τοῦ κανονισμοῦ τὴν ἐπαύριον συνήλθον καὶ αὖθις
ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐλάσσονες ἢ τὴν πρώτην φορὰν καὶ
ἀναγνωσθέντος τοῦ καταστατικοῦ ἤρξατο ἡ συζήτησις
ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ· μεγάλη ἠγέρθη συζήτησις ἀνευ
ἀποτελέσματος ὅμως ἐπὶ τοῦ α. ἀρθροῦ, καθ' ὃ ὁ σύλλογος
συγκέπτεται ἐπὶ τῶν γενικῶν τοῦ τόπου συμφερόντων τοῦ
ἔθνους, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τοπικῶν.

— Ἀπεβίωτε περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν
τῇ ἰδιαιτέρῃ αὐτοῦ πατρίδι ὁ ἐκ Δρόβιανης τῆς Ἠπείρου
Γεώργιος Πάνος. Ἀπὸ τοῦ 1858 εἶχεν ἀποσυρθῆ εἰς τὰ
ἴδια διανύων ἐν ὑπολήψει καὶ ἐπιρροῇ βίον χρήσιμον τῇ
πατρίδι· ἦτο δὲ πρότερον ἐγκατεστημένος ἐν Πάτραις συ-
στάσας αὐτόθι ἐμπορικὸν οἶκον γνωστὸν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκ-
τὸς τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων φυλλαδίων τοῦ «Δελτίου
τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας» ὁ διάσημος ἀρχαιολόγος
Kossi ἐδημοσίευσεν εὐμενῆ κρίσιν περὶ τῶν «ἐπι-
γραφῶν τῆς νήσου Σύρου» καὶ ἰδίως περὶ τῆς ἐν τῇ
πραγματείᾳ ταύτῃ ἐκδόσεως καινοφανοῦς εἵδους ἐθνικῶν,
χριστιανικῶν καὶ ἐβραϊκῶν ἐπιγραφῶν «εὐκτηρίων ὑπὲρ εὐ-
πλοίας», χαραχθεῖσιν ἐν Σύρῳ ποτὲ ἐπὶ τῶν βράχων τοῦ
ὄρου Γραμμάτων ἐγγὺς ἱεροῦ τοῦ Σεράπιδος.

— Οἱ τοῦ γυμνασίου Σύρου μαθηταὶ δίδουσι παραστά-
σεις ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὲρ τῆς «Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

— Ὑπὸ τοῦ λιθογράφου κ. Γ. Κόλμαν ἐξεδόθη ἐν μεγάλῳ
σχῆματι χάρτης τῆς Βλαχίας, Βουλγαρίας καὶ Θράκης,
τιμωμενος μιᾶς νέας δραχμῆς. Ἐν τῷ χάρτῃ τούτῳ δια-
κρίνονται δι' ἰδιαιτέρων σημείων αἱ ὀχυραὶ πόλεις, τὰ φρού-
ρια, αἱ κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία, καὶ αἱ ὑπὸ στρατηγικὴν
ἐποψὴν ἀξιοσημεῖωτοι θέσεις.

— Τῇ 12 μεσοῦντος ἐκηρύχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ τοῖς πέριξ αὐτοῖς ὁ στρατιωτικὸς νόμος, καθ' ὃν ἅπαντα
τὰ καθήκοντα τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν μεταβαίνουσιν εἰς τὰς
στρατιωτικὰς ἀρχάς, οἱ διαπραττόντες πράξεις καὶ λέγον-
τες λόγους παραβιάζοντες τὴν τάξιν, θέλουσι δικάζεσθαι
συνοπτικῶς καὶ τελεσιδικίως ἐνώπιον τοῦ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ
τῶν στρατιωτικῶν συσταθησομένου στρατοδικεῖου, κατὰ δὲ
τὰ ἐγκλήματα, ὧν τὸ βᾶσιμον ἤθελεν ἀποδειχθῆ, οἱ ἐγ-
κληματῆται θέλουσι τιμωρεῖσθαι ἀμέσως διὰ θανάτου ἢ δε-
σμῶν, ἢ διὰ καθείρξεως ἐντὸς φρουρίου, ἢ δι' ἀπλῆς φυλα-
κίσεως. Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἐν ἀνάγκῃ θέλει συλλέξει
τὰ ὄπλα καὶ πολεμφοδία τοῦ λαοῦ. Ἡ κατοικία τῶν ἀ-
τόμων, ὧν ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖον, θέλει ἐρευνησθαι νυκτὸς
καὶ ἡμέρας οἱ ὑποπτοὶ, οἱ ἔχοντες κακὸν παρελθὸν καὶ οἱ
ἀνέστωι θέλουσιν ἐν ἀνάγκῃ ἀποδιώκεσθαι καὶ ἀπομακρύ-
νεσθαι. Τὰς ἐφημερίδας ὅσαι δημοσιεύουσιν εἰδήσεις τα-
ραττούσας τὰ πνεύματα τοῦ δημοσίου θέλουσι παύει καὶ
θέλει ἐμποδίζεσθαι πᾶσα συνάθροισις».

— Ὁ «Ἀνατολικὸς Κήρυξ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως
δημοσιεύει ἀλληλογραφίαν ἐξ Ἑρζερουμ ἀπὸ 28)10 Μαΐου
ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα :

« Ἡ Ἑρζερουμ ἡ νῦν πρωτεύουσα τῆς τουρκικῆς Ἀρ-
μενίας συνίσταται εἰς συσσωρεύσιν οἰκίσκων καὶ καλυ-
βῶν, αἱ πλείστα τῶν ὁποίων καὶ σήμερον ἔτι φέρουσιν
ἀντὶ ὑλοπααραθύρων χαρτὰ λαδωμένα, τὴν δὲ στέγην
ἐκ χρώματος. Μόνον τὸ διοικητήριον ἐκ τε τῆς διὰ πλίν-
θων οἰκοδομήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς τοποθεσίας ἀξίζει κᾶπως

τοῦ ἐπιθέτου σεραγίου, ὅπερ εὐχαρίστως ἀποδίδουσιν εἰς τὰς κατοικίας τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐπαρχιακῶν ἀνδρῶν. Αἱ ἐπὶ τῶν ὁδῶν οἰκίαι εἶναι ἐπικεκολλημέναι ἐπὶ ἀλλήλας, ὡς πανταχοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Τουρκίας. Ἡ Ἐρζερούμ διακεῖται εἰς Ἄνω καὶ Κάτω καὶ ἡ μὲν Ἄνω φαίνεται ἡ σπουδαιότερα, καὶ ἐκεῖ γίνονται αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις. Δυστυχῶς αἱ ὀχυρώσεις αὐτῆς θὰ ἄφινον τὴν πόλιν ὅλην ἀπροσπάτευτον ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ, καὶ ἀμφιβάλλω ἐὰν θὰ δυνήθη νὰ ἀντιστῇ ἐπὶ μακρὸν ἀπέναντι τακτικοῦ κανονιοβολισμοῦ. Ἐπίσης προβληματικὸν εἶναι ἐὰν τὰ προχώματα ταῦτα θὰ δυνήθωσι νὰ χρησιμεύσωσι ὡς καταφύγιον εἰς μέγαν στρατόν. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεβόλων τῶν ἐπάλξεων αὐτῆς ἀνεβιβάσθη εἰς ἐπέκεινα τῶν 100, ὧν ὀλίγα εἰσὶ Κρούπ. Ἡ φρουρὰ ἀνέρχεται εἰς ἕξ τάγματα καὶ εἰς τινὰς πολιτοφύλακας. Εὐτυχῆς εἴμεθα προσέτι ἔχοντες 600 Κιρκασίους, αἵτινες πολὺ ποθεῖσι προδήλως νὰ γίνωνται αἰτίαι ὅπως γίνηται λόγος περὶ αὐτῶν. Ὅποθεν διαβαίνουσιν ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν κατοίκων ὡς ἀληθεῖς κόρακες. Ὁ διοικητὴς ἐδημοσίευσεν αὐστηροτάτας διαταγὰς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, ἀλλ' εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν αἱ διαταγαὶ αὗται ἐπανελαμβάνοντο τοῦλάχιστον κατὰ πάσας εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ὅπως ὑπομιμνήσκωσιν αὐτὰς εἰς τοὺς τεταγμένους τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ὑπαλλήλους. Ἀπερίγραπτος πανικὸς ἐπικρατεῖ μεταξύ τῶν κατοίκων καὶ ἰδίᾳ μεταξύ τῶν Χριστιανῶν. Φαντάσθητε ὅτι εἰς μαχαιοποιοῦ Μουσουλιάνου τὸν νοῦν ἐπῆλθε νὰ ἀναγγεῖλῃ διὰ δημοσίου κήρυκος ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ ἀκονήσῃ ὡρεὰν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος παντὸς εἶδους κοπτερὰ ὄπλα. Ὁ ζηλωτὴς οὗτος πατριώτης ἀπλοῦστατα ἐφυλακίσθη διὰ νὰ μᾶθῃ νὰ μὴ ἀναγγέλλῃ πλέον τοιαῦτα πράγματα διὰ δημοσίων κηρύκων. Πολλοὶ εὐποροὶ οἰκογένειαι ἔφυγον εἰς Ἐρζερούμ εἰς Τραπεζοῦντα».

— Ὁ «Ἀνατολικὸς Κήρυξ» δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον εἰς Ἐρζερούμ καὶ ἀπὸ 23 Μαΐου τηλεγράφημα. «Οἱ Κοζάκοι ὤρθησαν ἐν Τούζλα ἐν ταῖς πέριξ τοῦ Βάν. Ὁ Ἀμπάγκ Φαῖκ σχηματίζει στρατόπεδον. Οἱ Ρῶσοι ὥρας τινὰς ἀπέχουσι καὶ ἀψιμαχίαι γίνονται συνεχῶς μετὰ τῶν προσκόπων. Ἐν Σελμάς ἐπὶ τῆς πεδιάδος Δρις οἱ Πέρσαι ἐσχημάτισαν στρατόπεδον ἐπιτηρητικὸν ἐκ 10,000 ἀνδρῶν πεζικοῦ καὶ 2,000 ἵππικοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βελικ χάν πρὸς ἄμυναν τῆς οὐδετερότητος τοῦ περσικοῦ ἐδάφους».

— Μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται ὑπὸ τῶν τούρκων συναδέλφων ἡμῶν, λέγει ὁ «Φάρος τοῦ Βοσπόρου», ἡ ἀλωσις τοῦ Ἀρδαχάν ὑπὸ τῶν Ρώσων τὰ μάλιστα ἐκθέτει τὸ ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐπιτελείου ἐκπονηθὲν ἀμυντικὸν σχέδιον. Εἰς κείκος τῆς ἀλύσου συνετρίβη, τοῦ δὲ λοιποῦ δυσχερὴς ἀποβήσεται ἡ ἀναστολὴ τοῦ ὑπὸ τὸν μέγα δοῦκα Μιχαήλ στρατοῦ κατὰ τῆς Ἐρζερούμ. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Χουσεῖν πασᾶ, τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, ὅπερ προσέβαλε τὸ Ἀρδαχάν, συνέκειτο ἐκ 35,000 καὶ ἐπέκεινα ἀνδρῶν, ἐνῶ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Μουχτάρ πασᾶ οἱ Ρῶσοι μόνον 20 ἕως 25,000 ἀνδρῶν εἶχον πρὸ τοῦ φρουρίου τούτου.

Ἀπαξ καταληφθέντος τοῦ Ἀρδαχάν, ὁ ρωσικὸς στρατὸς ἠκολούθησε τὴν προέλασιν αὐτοῦ διεψυγόμενος νῦν πρὸς τὸ Ἀρδανούτς, μικρὸν βενετικὸν φρούριον κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Βατούμ. Γνωστὸν ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις κατεσκεύασεν εὐρεῖαν ἀμαξιτὸν ὁδὸν μεταξύ Ἀρδούτς καὶ Βατούμ. λοιπὸν οἱ Ρῶσοι φαίνονται ἐπιθυμοῦντες νὰ διακόψωσι τὴν μεταξύ Ἐρζερούμ καὶ τῶν παραλίων συγκοινωνίαν. Τὸ Κάρος πολιορκεῖται ὀριστικῶς, καὶ ἡ ρωσικὴ φάλαγγξ ἥτις ἐνεργεῖ εἰς τὰ πέριξ τοῦ φρουρίου τούτου ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν πρὸς τὰ στενὰ, ἐνθὰ ὁ Μουχτάρ

πασᾶς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ διαφιλονεικήσῃ αὐτῇ τὴν διέβασιν. Ἡ τρίτη φάλαγγξ ἢ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ προελαύνει ἐπίσης πρὸς τὴν μεταξύ Βαγιαζήτ καὶ Κάρος ὁδὸν καὶ θὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ κέντρου πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὰ στενὰ, ἄτινα κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ περικαύψῃ. Καὶ ὄντως μόνη ἡ ὁδὸς τοῦ Βάν ὑπάρχει δι' ἧς δύναται νὰ φθάσῃ ἐκτὸς τῆς Ἐρζερούμ, χωρὶς νὰ διαβῇ διὰ τῶν φαράγγων τοῦ ὄρους, αἵτινες εἶναι ὠχυρωμένοι ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ ἢ ναγκάσθη ἐλλείψει ἱπποφορῶν νὰ παραιτηθῇ τῶν πλεονεκτημάτων ἄτινα τῇ παρέσχεν ἢ μικρὰ αὕτη περιστροφή.

Αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ κ. Σλειμάν ἐν Μυκήναις

(Συνέχεια) (1)

Χρυσῶν ποτηρίων καὶ κρατῆρων ὑπάρχει ἐν τῷ θησαυρῷ ἀπειροσ ποικιλία ἐκ τούτων οἱ μὲν εἶναι ἐξ ἀμιγροῦς χρυσοῦ, οἱ δὲ ἐξ ἡλέκτρου. Τάξις τις τῶν ἀγγείων τούτων ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὰ συνήθη ζαχαροδοχεῖα, πολλὰ δὲ τούτων διαίρουσιν καθέτως εἰς διάφορα χωρίσματα καὶ ἄλλα εἰς δύο μόνον ὀριζοντίως διὰ διαφράγματος, περὶ τὸ ὅποιον διήκει κτυπητὸν κόσμημα συνιστάμενον ὅτε μὲν ἐξ ἀπλῶν γραμμῶν, οἶωνεὶ ὅσπου ἰχθύος, ὅτε δὲ μεταβαλλόμενον εἰς ζωοφόρον περιστῶσαν δελφίνας βυθιζομένους εἰς τὸ ὕδωρ, ἰσχνούς λέοντας διώκοντας ἀλλήλους καὶ ἄλλοτε πάλιν ἀπλοῦν ρωμαϊκὸν ὕδραγωγεῖον. Πλὴν τῶν μονομερῶν μεταλλίων ἀγγείων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα συνιστάμενα ἐξ ἐλασμάτων χρυσοῦ συνηρμοσμένων δι' ἡλῶν κατὰ μέθοδον ἐπικρατήσασαν εἰς ἀρχαιοτάτας ἐποχάς. Εἰς τῶν κρατῆρων τούτων ἔχει λαβίδας κεκοσμημένας δι' ἱεράκων ταυρόντων τὰς πτέρυγας καὶ ἕτερος τοιαύτας ἀποληγοῦσας εἰς κεφαλὴν κυνός. Ἄλλο πάλιν εὐρὺ ἀγγεῖον πλὴν τῶν ἐκατέρωθεν λαβίδων καὶ κύκλου ἐξ ἀνθέων παρίσταται φέρον εἰδὸς τι χελωνεῖου χρυσοῦ περιβλήματος προσηλωμένου εἰς τὸ ἀγγεῖον διὰ καρφίων. Χρυσῇ τις κύλιξ ἔχει σχῆμα χριστιανικόν, ὅσον αἱ χρησιμεύουσαι εἰς τὰ μυστήρια πολλῶν δ' ἄλλων τὰ σκεπάσματα συνέχονται διὰ σύρματος ἐκ χρυσοῦ.

Ἐν τινι τῶν τάφων τούτων εὐρέθη πολὺς ἀριθμὸς μεγάλων ἐκ χαλκοῦ λεβήτων καὶ ἀμφορέων ἄνευ τινος εἰκόνοιο ἢ γλυφῆς κατεσκευασμένων κατὰ τὸν ἀρχαῖον τυρρηνικὸν τρόπον, ἦτοι ἐξ ἐλασμάτων μετάλλου συναρμοσθέντων δι' ἡλῶν, ἐχόντων δὲ καὶ λαβίδας συνεχομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Εὐρέθησαν προσέτι ἐκεῖ καὶ διάφοροι χάλκινοι ράβδοι ἀπολήγουσαι εἰς ὑελίνην σφαῖραν, τὰς ὁποίας ὑποθέτω ἀρχαῖας ἀδράκτους. Πλὴν δὲ τῶν ἀνωτέρω, καὶ πληθὸς ὀπλων, ἦτοι μακρὰ ξίφη μετὰ κώπης κεκοσμημένης δι' ἐλικοειδῶν γλυφῶν, πλατυσίδηροι σπάθαι καὶ καλῶς διατηρηθεῖσαι αἰχμηαὶ βελῶν ἐκ χάλκιοιο ἢ ὀφιδιανοῦ λίθου.

Ἐν τε ταῖς Μυκήναις καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπάρχει ἀμέτρητος πληθὺς πηλίνων σκευῶν, τῶν πλείστων κατακερματισμένων, ἀνευρισκομένων ὅτε μὲν ἐντὸς τῶν τάφων, ὅτε δὲ μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐπιτυμβίων πλάκων. Πάντα τὰ ἀγγεῖα ταῦτα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς σύνολον ἀναγομένον εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἀποδεικνυμένου τούτου ἐκ τῆς ταυτότητος τῆς ἐργασίας τῶν σκευῶν τούτων εἰς οἰονδήποτε καὶ ἂν εὐρεθῶσι βᾶθος. Πλὴν δὲ τούτου θεωρῶ ὡς βέβαιον ὅτι αἱ ἐπιτύμβιοι αὗται πλάκες εἶναι κατὰ τε τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν ἐργασίαν ὁμοίαι πρὸς τὰ

(1) Ὅρα τὰ δύο προηγούμενα φύλλα.

ἐν τοῖς τάφοις χρυσᾶ κοσμήματα, ἐπιτεθεῖσαι ὡς ἐκ τούτου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μικρὸν μετὰ τὴν κατασκευὴν καὶ πλήρῳσιν τῶν τάφων.

Αἱ γεγλυμμένα αὐτὰι πλάκες εἶναι ἴσως αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς τὸ περιεργότερον τῶν τοῦ κ. Σλειμάνου εὐρημάτων. Τούτων ὅμως αἱ μέχρι τοῦδε δημοσιευθεῖσαι περιγραφαὶ δὲν φαίνονται ἀκριβεῖς, διὸ νομίζω σκόπιμον νὰ εἴπω λέξεις τινὰς περὶ ἐκάστης, ἀφοῦ πληροφορήσω τὸν ἀναγνώστην ὅτι πᾶσαι ἀνεξαιρέτως ἔχουσι πέντε περίπου ποδῶν μήκος. Πλάξ α'. Ἐν αὐτῇ περιθώριον συνιστάμενον ἐξ ἐλικοειδῶν κοσμημάτων περικλείει ἀνάγλυφον παριστῶν ἄνωθεν μὲν ἄρμα σταδιοδρομοῦν, κάτωθεν δὲ ἔλαφον διωκομένην ὑπὸ λέοντος ἢ μεγάλου σκύλου, καὶ ἐν τῷ μέσῳ μορφήν τινα οὕτω ἀμφίβολον, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ νοηθῇ τις τὴν σημασίαν αὐτῆς. Πλάξ β'. Ἐν αὐτῇ φαίνονται δύο χωρίσματα. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ὑπάρχει σχεδίων συνιστάμενον ἐκ σπειροειδῶν καὶ ἐλικοστρόφων κοσμημάτων, ἐν δὲ τῷ κάτω φαίνεται πολεμιστῆς καθήμενος ἐν ἄρματι καὶ ἠνίοχος ἐλαύνων αὐτὸ διὰ μέσου κυμάτων. Πλάξ γ'. Ἐν ταύτῃ φαίνονται ἐπίσης δύο χωρίσματα καὶ τὸ μὲν τούτων παριστᾷ ἄρματηλάτην φρονεῦντα τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τοῦ ἄρματος, τὸ δὲ ἕτερον δύο κύκλους μετὰ κοσμημάτων οἷα τὰ τῶν χρυσῶν ἐλασμάτων, ἅτινα περιεγράψαμεν ἀνωτέρω. Πλάξ δ'. Διαιρουμένη καὶ αὕτη εἰς δύο μέρη, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων φαίνονται ὀφιοειδῆ κοσμήματα. Τὰ ἀνάγλυφα ταῦτα δὲν ἐξέχουσι πολὺ, καὶ πᾶσαι αἱ ἐξοχαὶ αὐτῶν εἶναι ἰσοῦψεῖς, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἀμυδρῶς πως ὑποδεικνύονται. Ἡ ἐργασία ἐν γένει εἶναι ἀτελεστάτη, καὶ τὰ πρόσωπα πολὺ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ κομοῦντα τὰ ἐρυθρὰ τυρρηνικὰ ἀγγεῖα τῆς ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς. Τὰ ἄρματα ὅμως εἶναι κατὰ πάντα ὁμοια πρὸς τὰ εἰκονιζόμενα ἐπὶ τῶν δακτυλίων, τὰ δὲ ἐλικοειδῆ κοσμήματα οἷα καὶ τὰ ἐπὶ χρυσῶν ἐλασμάτων. Ἐκ τούτου δὲ θεωρῶ ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι αἱ ἐπιτύμβιοι πλάκες ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς ἣν καὶ τὰ ἐκ χρυσοῦ σκευή. Ἐν ἐπομένῃ μου ἐπιστολῇ θέλω ἐκθέσει ὑμῖν τὰ ἐκ τούτων ἀρχαιολογικὰ μου πορίσματα.

ΠΕΡΣΥ ΓΑΡΤΝΕΡ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἀπριλίου 1877.

Ἐπεφύλαξα διὰ τὴν παροῦσαν μου νὰ υποβάλω ὑμῖν ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐν Μυκῆναις ἀρχαιοτήτων, ὧν τὰς κυριώτερας περιέγραφα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Ἐκτοτε ἔτυχέ μοι εὐκαιρία νὰ παρατηρήσω πλεῖστα ἄλλα τοιαῦτα δείγματα ἐκ ξύλου, ἠλέκτρου, ἀλαβάστρου καὶ λίθου, περὶ ὧν δὲν κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐνδιατρίψω κουράζων τὴν ὑμέτεραν ὑπομονήν, περιοριζόμενος νὰ μνημονεύσω τετρημένου τινος σαρδόνυχος, ἐφ' οὗ φαίνονται δύο πολεμιστὰ ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀλαβαστρίνου κοχλιαρίου γεγλυμμένου ἐν σχήματι δύο συγκρατομένων χειρῶν. Ἐκ τούτων σπουδαιότερος εἶναι ὁ σαρδόνυξ, καθότι αἱ ἐπ' αὐτοῦ γλυφαὶ συγγενέουσι στενῶς ταῖς ἐπὶ τῶν δακτυλίων. Ἀξία ἐπίσης προσοχῆς μοι ἐφάνη δρυῖνη τις θήκη φέρουσα τέσσαρας κύνας ἀναγεγλυμμένους.

Ἐνθυμεῖσθε βεβαίως ὅτι μέρος τι τοῦ θησαυροῦ ἀνευρέθη ἐκτὸς τοῦ λιθίνου περιβόλου καὶ ἐγγὺς ὑδραγωγείου, συνιστάμενον ἐκ τῶν δακτυλίων, τὰ ὁποῖα περιέγραφα, μικροῦ χυτοῦ καὶ ἔπειτα γεγλυμμένου λέοντος ἐκ κύλικος ἧς αἱ λαβίδες εἶχον σχῆμα κεφαλῆς κυνός, διαφόρων ἄλλων κυπέλων, χρυσῶν φελλίων καὶ κόκκων περιδεραίου. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα φαίνονται κατὰ τι μεταγενέστερα τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὅπως δήποτε φαίνεται μοι ἀδύνατον νὰ

καταταχθῶσιν εἰς πολὺ ἀπέχουσαν χρονικὴν περίοδον, ὁ θησαυρὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελῶν ἐν σύγχρονον ὄλον.

Ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι ἡ ἡλικία καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν κειμηλίων τούτων θέλει γίνεαι ἀφορμὴ μακρᾶς ἐπιστημονικῆς λογομαχίας, οἱ δ' ἀριστοὶ ἐν Ἀθήναις περὶ τούτων κριταὶ πολὺ ἀπέχουσιν ἀπὸ πάσης συμφωνίας πρὸς ἀλλήλους. Τῆς διχογνωμίας ταύτης τὰ κυριώτερα αἴτια εἶναι, κατ' ἐμὲ, τὰ ἐξῆς δύο, ὅτι πρῶτον μὲν τὰ εὐρήματα ταῦτα εἶναι ὅλως ἰδιοφυῆ, μὴ ἀνευρισκομένων ὁμοίᾳ οὐδενὶ τῶν ἡμετέρων μουσείων, δεύτερον δ' ὅτι ἐν ἑλλείπει ἐν γένει διακεκριμένος τις ρυθμὸς, ὅστις ἰσχυρὸς μόνος γνώμων πρὸς ὀρισμὸν τῆς χρονολογίας καὶ καταγωγῆς καλλιτεχνήματός τινος ὁσάκις αἱ περιγραφαὶ τῆς ἀνευρέσεως δὲν ἀρκοῦσι πρὸς τοῦτο. Πρὶν λοιπὸν νὰ ἐκδοθῇ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Σλειμάν καὶ νὰ περιελάβῃ τὸ ὄλον εὐρημα αὐτοῦ ὑποβαλλομένου ἐκάστου μέρους αὐτοῦ εἰς αὐστηρὸν ἔλεγχον. Μέχρις οὗ οὐκ ἔστιν οὗτο, εἰς εἰκασίας μόνον τινὰς δυνάμεθα νὰ προσδώμεν ὡς πλείστης ἐπιφυλάξεως.

Ἐν τῷ μυκηναίῳ θησαυρῷ παρατηρεῖται μεγάλη τις ἀντίθεσις μετὰ τὸ στοιχειωδεστάτου ἐν γένει τρόπου τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀκριβείας, καθαρότητος καὶ ἐπιτυχούς ἀναλογίας, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν σχεδίων. Οὕτω λ. χ. τὰ ρομβοειδῆ κομβία, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τῇ προηγουμένῃ ἐπιστολῇ, παρουσιάζουσι καθάρτατον στέφανον καὶ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ διάστημα πληροῦται διὰ φύλλων, σταυρῶν καὶ ἐλίγων τεχνικώτατα διατεταγμένων. Ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπιστηθίου πλακῆς παρετήρησα τέσσαρας κοχλιοειδῆ γραμμὰς ἀποτελοῦσας εἰδὸς τι σταυροῦ. Οἱ μυκηναῖοι τεχνῖται φαίνονται φθάσαντες τὸ ὅριον τῆς ἀτελεστάτων ἐργαλείων καὶ σχεδίων ἀπλουστάτων δυνατῆς τελειότητος. Ἡ μεγάλη αὐτῶν ἐπιτηδειότης περὶ τὴν χρῆσιν τῶν καμπύλων καὶ ἐλικοειδῶν γραμμῶν συνυπάρχει μετὰ οὐχὶ ἐλάχιστος ἀφύκας περὶ τὴν ἐξεικόνισιν φυτῶν καὶ ἐμψύχων ὄντων, μάλιστα δὲ τῶν πρώτων, ἅτινα οὐδένα ἔχουσι τεχνικὸν χαρακτήρα. Τὰ δὲ ζῶα, ἅτινα εἰκονίζονται κατὰ ζεύγη κατὰ τὸ ἔθος τῆς πάλαι Ἀνατολῆς, παρουσιάζουσι μὲν ἴχνην τινα ρυθμοῦ, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ σχῆμα αὐτῶν εἶναι καθόζηλον καὶ τὸ σῶμα κάτισχον, ὁσάκις δ' εἰκονίζονται τρέχοντα, τὰ πρόσθια καὶ τὰ ὀπίσω μέρη παριστῶσιν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν εὐθεῖαν σχεδὸν γραμμὴν. Τοιοῦτος σχηματισμὸς ἀπαντᾷται πολλάκις ἐν τοῖς κελτικοῖς καὶ σάξωνικοῖς ἀναγλύφοις. Ἄλλα τινὰ ὅμως ζῶα παριστῶνται ὑπὸ τῶν Μυκηναίων τεχνιτῶν ὡς παρὰ τῇ μετέπειτα ἀναπτυχθείσῃ ἑλληνικῇ τέχνῃ τοιαῦτα εἶναι μάλιστα ὁ δελφὶν καὶ ὁ κεφαλόπους, οἱ δὲ γρῦπες, οἱ γῦπες καὶ τὰ κυνάρια διαφέρουσι τῶν μεταγενεστέρων ἑλληνικῶν μόνον κατὰ τὴν τραχύτητα τῆς ἐργασίας. Ὁ λέων παρίσταται ὑπὸ ποικίλας μορφᾶς, ἐνίοτε ὅμως κατὰ τὴν τέχνην ἴσος ἢ καὶ κατώτερος τοῦ ἀπαντωμένου ἐν τοῖς νομίσμασι τῆς ἐλάχιστος Ἀσίας. (Ἀκολουθεῖ).

Ὁ γνωστὸς ἐπὶ φιλοκαλίᾳ κ. **ΙΩΣΗΦ ΓΑΓ** εἰς τε τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπανελθὼν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων, Λονδίνου καὶ ἄλλων τῆς Ἑσπερίας μεγαλοπόλεων, ἐκόμισε διάφορα εἶδη θερωνῶν **ΠΙΛΩΝ** ἀνδρῶν τε καὶ παιδῶν τοῦ τελευταίου συρμοῦ ἐξ ἐκλεκτῆς ἄλλης καὶ καλλίστης κατασκευῆς. Φέρων ὅθεν τοῦτο εἰς γυνῶσιν τῶν ἀπειροπληθῶν πελατῶν του, ὑπισχεῖται αὐτοῖς πᾶσαν ἐπιτυχίαν διὰ τε τὸ ποῖον καὶ τὸ μέτριον τῶν τιμῶν. [B'. 347—61.]